

Colonialraad, men den vilde være at forege Arbeidet senere betydeligt for Moderlandets Legislatur, naar denne om den samme Gjenstand skulde indhente tvende Colonialraads Betænkning. For netop at holde mig til et af de Exempler, som den høitærede Landstingsmand nævnte, navnlig Toldloven f. Ex. for St. Thomas, da troer jeg, at, skjøndt Den St. Thomas's Toldforhold ere aldeles afvigende fra Toldforholdene ikke blot paa St. Croix, men ogsaa fra Toldforholdene i Moderlandet, ikke fordi det er tilfældigt, at det er St. Thomas, der har disse Toldforhold, men fordi der paa St. Thomas er en Frihavn, der altid giver særlige Forhold, saa troer jeg dog, at man vil finde sig overmaade brostholden, naar man her paa Moderlandets Rigsdag skulde drøfte en Toldlov for St. Thomas, uden i mindste Maade at have nogen Uttring om den samme Toldlov fra St. Croix; thi i den Grad staaer virkelig St. Croix ikke uberørt af St. Thomas's Toldforhold og omdendt, at man i den Henseende skulde kunne holde dem fuldkommen ude fra hinanden. Det kan vel være muligt, som af den ærede Landstingsmand blev udtalt, at der kunde opstaae en Jalouste imellem Derne, men jeg tillader mig dog at antage, at, naar man seer hen til den Repræsentation, som St. Thomas og St. Jan faae ligeoverfor St. Croix ifølge Lovudkastets § 7, saa er der ikke nogen særlig Anledning til at antage, at St. Croix skulde kunne faae nogen bestemt Overvagt over St. Thomas, og der er maaskee saameget mindre Anledning til at antage dette, som det jo ikke i Lovforslaget er fastsat, og det med Forsæt, som jeg tidligere har haft den Ære at oplyse, hvor Regjeringens og Colonialraadets Sæde skal være, og der er altsaa aldeles Intet til Hinder for, at dette Sæde ligesaa vel kan blive paa St. Thomas, som det for Dieblirket er paa St. Croix.

Orsted: Skjøndt jeg vistnok burde være angst for at udtale det ligeoverfor den høitærede Finansminister, saa forekommer det mig ganske vist, at Toldloven hidtil har været saa

godt som aldeles forffjellig paa St. Croix og St. Thomas. Det kunde vel være muligt, at Regjeringen kunde finde for godt, naar der skal udgives nye Love, at forene St. Croix og St. Thomas i eet Corpus, men det vilde dog upaatviveligt blive ganske forffjellige Love, og Overveelserne maatte ogsaa være meget forffjellige, og, hvad der gjælder om Toldloven, det gjælder ogsaa om mangfoldige andre Love, som der er Spørgsmaal om at bedømme efter Localiteterne, da disse maae have Indflydelse paa dem. Jeg skal blandt Andet nævne af de meget indgribende Love i Giendomsforholdene, som ere aldeles forffjellige for St. Croix og St. Thomas, den Lov, som udkom i Aaret 1823 om den Fortrinsret, at der blev at gjøre Forskud til Plantagernes Drift endog fremfor Pantescreditorer. Den var kun gjældende for St. Croix, men ikke for St. Thomas. Naar den høitærede Finansminister mener, at der ikke kan opstaae nogen Jalouste af et saadant Forhold, som det, der i Lovudkastet er foreslaaet, saa mener jeg dog, at St. Thomas bliver høist uheldigt stillet, naar man nemlig forudsætter, at Moderne skulde foregaae paa St. Croix, thi den Omstændighed, at de behøve, for at tage Deel i Forhandlingerne, at være fraværende fra deres Hjemsted i en temmelig lang Tid, i 4 Uger, ja maaskee 2 Maaneder, er saa byrdesfuld for den Deel af Befolkningen paa St. Thomas, som er af nogen Betydning, og hvis Stemme man fornemmelig maatte ønske at høre om Anliggender, der forekomme i Colonialraadet, at de fleste ville undskylde sig for at tage Deel i denne Forretning, og man altsaa vilde blive nødt til at tage de meest ubetydelige Personer til Repræsentanter. Det kunde jo vistnok blive anderledes, hvis det maatte blive bestemt, at Forsamlingen skulde holdes paa St. Thomas, men deraf vil igjen flyde en væsentlig Ulempe for St. Croix, og da St. Croix er vant til, især i den senere Tid, at have Overvægten, saa vilde det vistnok medføre en betydelig Uvilfredshed paa St. Croix.